

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Title:

Letter to
Aftenposten
from
Simonsen, David

Sender:

(København, Denmark)

Recipient: Aftenposten

(Oslo, Norway)

Resource type: text

Extent: 10 pp. (letter + 9 pp. article)

Languages: da

1925-05-21

Person:

Id: dsa_aba-amz_0437.tif

Related:

Til Redaktionen af "Aftenposten".
d'Herrer Thorstein Diesen og Frøis Frøisland.

O s l o.

Højtærede Herrer Redaktører.

Til min Forbavselse og til min Sorg læste jeg for nylig et Interview i Deres ærede Blad. Jeg tør formode, at De ønsker, at Sandheden skal komme frem og har derfor tilladt mig at udarbejde et Gensvar, som jeg hermed tillader mig at tilsende Dem med Anmodning om at ville give det Plads i Aftenposten. Helst naturligvis saa snart som muligt.

Deres ærbødigste

Walter Nygaard i København d. 14/6/19
den for første gang trykt i "Aftenposten".

I Aftenposten for 6 Maj har Hr. N.R. offentliggjort et Interview med Fru Martha Steinsvik, som indeholder saa mange Urigtigheder og Misforstaaelser, at det forekommer mig, at dette Interview trænge til en nærmere Belysning. Vel tvivler jeg ikke om, at Fru Steinsvik har udtalt sig saaledes, som hun mener Sagerne forholder sig, men de Kilder, der har staaet til hendes Raadighed, har aabenbart været ganske ensidige. Dog skal jeg ganske lade ude af Betragtning, hvad hun siger om Jesuiterne. Det Citat, som hun anfører af Disraeli, Jøder og Jesuiter vedkommende synes hun jo overhovedet selv rigtig at tro paa. Det er kun nogle Udtalelser om Jødernes Stilling i Verden, som jeg gerne vilde have Lov til at komme nærmere ind paa. De for Tiden i Norge boende Jøder behøver jeg heller ikke at tage mig af, dem udtaler hun sig jo selv venligt om.

Fru Steinsvik, eller rettere hendes antisemitiske Kilde giver Jøderne Skyld for at have fremkaldt Revolution, i 1848 i Tyskland, i vore Dage i Rusland. For Tysklands Vedkommende har hun endda et Citat af Disraeli at føre i Marken. Men hun glemmer rigtignok at meddele, hvem det er, Disraeli lægger de citerede Ord i Munden (hun tror som sagt selv ikke rigtigt paa hele Citatet) og oplyser os heller ikke om, hvem da de Jøder var, som i fremragende Grad var Ledere af den tyske Revolution. Af gode Grunde. Den største jødiske Historieskriver, Professor H. Graetz, som formodentlig, endda han selv var Tysker, kendte lidt mere til Forholdene, taler ganske anderledes. Han siger: at Februarrevolutionen traf Jøderne ganske uventet og ganske overvældende. Noget andet er, at det selvfølgelig for Jøderne maatte være kærkomment, at Frihedsbevægelsen, der udgik fra Frankrig fik Tilslutning i andre Lande og saaledes fra Borgere af anden Klasse skulde stille dem lige med deres Medborgere. At den tilsagte Ligestilling, f. Eks. netop i Tyskland, i mange Henseender kun blev en Ligestilling paa Papiret, skal jeg ikke tale om. Det har neppe været til Lykke for Tyskland og heller ikke for den

store Verden.

Men endnu værre er det, som Fru Steinsvik siger om Revolutionen i Rusland. Jeg skal ikke dvæle ved, at det ikke var Kerenski, som aabnede Revolutionen, men jeg maa paa det aller bestemtteste hævde, at Kerenski absolut ikke var Jøde eller af jødisk Æt, aldrig har heddet Adler, men derimod var Søn af Gymnasialdirektor Kerenski. Alene Faderens Stilling siger vel tilstrækkeligt ~~om~~, at han ikke var Jøde. I dette Gymnasium gik der bl.a. to Brødre af adelig Æt, som hed Uljanov. Den yngste kaldte sig senere Lenin. Mærkelig nok har Fru Steinsvik i sin Omtale af den russiske Revolution slet ikke faaet Øje paa denne Bolsjevikernes største Fører, den Mand, som Tyskerne dog kendte saa godt, at de lod ham slippe gennem Tyskland for at undergrave den russiske Kolos. Selvfølgelig har Antisemitterne ogsaa paastaat, at han var Jøde, talte Jiddisch med sine Børn osv., men den Usandhed har altsaa Fru Steinsvik dog ikke villet hoppe paa og foretrækker derfor helt at fortie Bolsjevikernes første Mand. At hans senere tilkomne Hjalper, Trotski, var af jødisk Æt, kan ikke bestrides, men derimod paa det aller bestemtteste, at han udstyres med Pengemidler af jødiske Kapitalister for at financiere Bolsjevikerne. ~~Uden~~ vis nogen har financieret Bolsjevikerne, saa kan det kun være Tyskland. Men derom ved jeg intet andet end ganske løse Rygter. Derimod ~~vil~~ jeg ~~ikke~~ ~~bestemtteste~~, at det ikke er sandt, at 90 % af de ledende Bolsjevikere er Jøder. Jeg har nylig udførligt udtalt mig derom i et danske Blad, og skal her indskrænke mig til i faa Ord at konstatere, at der i de højeste Stillinger, svarende til Vesteuropas Ministre og Departementschefer, er og altid har været ganske faa Jøder, hvortilmod Bolsjevikerne til Sendemænd og i en Mængde underordnede Stillinger har maattet bruge mange Jøder alene af den simple Grund, at Jøderne i højere Grad end de almindelige Russere behersker fremmede Sprog og Kunsten at skrive og læse. I samme Blad beviste jeg ligeledes, hvorledes Bolsjevikerne, som bekæmper Religionen overhovedet, ogsaa kæmper mod den jødiske Religion. Endnu i de

aller sidste Bage er en af de berømteste russiske Synagoger, i Odessa, bleven taget fra Menigheden for at anvendes til verdslig Brug. Religionsundervisningen er forbudt at meddele, indtil de unge Mennesker er fyldt 18 Aar, og det virker ganske grelt, ~~xxxx~~ ~~xxxxxx~~ at høre om, at Bolsjevikerne skulde paabyde, at Jødebørn skal undervises i hebraisk, naar man har hørt en Rabbiner, som det var lykkedes at slippe ud af Rusland, klage sin bitre Nød over, at Ungdommen i Rusland voksede op uden Religion og uden Kendskab til Biblens Sprog. Han fortalte ogsaa om de Pogromer, hans tidligere Menighed havde gennemgaaet, fortalte om de Ofre Sygdom og Hunger havde krævet efter Krigen, men det, han først og fremmest var ulykkelig over, var netop, at det ikke var muligt at give Ungdommen den Kundskab, som for ham var den dyrebareste. Og saa vil Fru Steinsvik fortælle mig, at Bolsjevikerne holder paa Undervisning i Hebraisk!

Det er selvfølgelig ogsaa ganske urigtigt, at de offentlige Opslag og Plakater bestemt for Almenheden var skrevet ikke paa russisk, men paa jiddisch. For den, der kender lidt til Forholdene, er det virkelig komisk at læse, og jeg tror egentlig ikke, at jeg behøver at komme nærmere ind derpaa. Derimod er det nok rimeligt, at der i Byer med stor jødisk Befolkning, var Plakater paa jiddisch. Da Tyskerne var i Belgien, opslog de Plakater paa fransk, Danmark gav sine tyske Undersaatter ~~Maadskk~~ Meddelelse paa tysk, det kan jo nu engang ikke nytte, at Regeringen opslaar Plakater, som Almenheden ikke let kan forstå, og de gamle Jøder i Berditschev forstod sikkert bedre jiddisch end russisk af ganske samme Grund som Belgierne bedre forstod franske Plakater end tyske.

Fru Steinsvik næjtes dog ikke med at give Jøderne Skyld for den tyske Revolution og den russiske, men de har ogsaa fremkaldt Verdenskrigen! Før jeg var naaet saa vidt i Artiklen, vidste jeg, at det maatte komme. Det er jo klart for enhver, at Kejser Vilhelm, Frantz Joseph, Czar Nikolaj, Grev Berchtold osv. osv. alle var Jøder eller Jødestlinge eller Dukker i Jødernes

Haand, og en fransk-jødisk Frimurerloge har efter Fru Steinsviks Mening allerede 1912 givet Ordre til, at den østrigske Tronfølger skulde myrdes og dermed Verdenskrigen indledes. Det minder mig virkelig lidt om Historien om Frederik den Store, Konge af Preussen, skulde have sagt: Nu begynder vi paa Syvaarskrigen. Fru Steinsviks Kilde er formodentlig direkte eller indirekte en Bog af Dr. Wichtl, hvori denne Skæne forekommer mellem mange andre. Som Bevis for sin Paastand skal Dr. Wichtl bringe en Profeti af Sandsigerinden Madame de Thebès: Det fortælles ogsaa, at det tyske Storlogemøde skulde have anerkendt det øvertse Raad for de serbiske Frimurer, netop 4 Uger før Maa Mordet fandt Sted. Det har ikke hjulpet noget, at den tyske Storloge har meddelt, at ~~han~~^{der} paa den omtalte Storlogemøde udelukkende var kristne til Stede. Wichtl blev ved sit, og da han døde for nogle Aar siden, var hans Død selvfølgelig "forud bestemt i de hemmelige jødiske Planer".

Og det var ikke blot i Paris og i Frankfurt - hvor der som sagt udelukkende var kristne til Stede - at Jøderne satte Verdenskrigen i Scene, ja endog kaldte den med Navnet Verdenskrigen. Allerede i Lemberg 1912 skal der efter Fru Steinsviks Beretning have været en stor Jødekongres, hvor hele Historien var paa Dagsordenen. Det er meget muligt, at der i Lemberg i Aaret 1912 har været et eller andet Møde, enten det nu var et Møde af Rabbinsere eller af Skomagere, her i Danmark har vi jo hvert Aar saa og saa mange hundrede Møder af Løger, af Husmødre osv., men jeg kan atter med Bestemthed havde, at der ikke har været holdt nogen stor Jødekongres, altsaa heller ikke nogen Kongres, hvor man gav Forskrifter om, hvorledes Jøderne skulde forholde sig for at berige sig under Verdenskrigen. Det lønner sig virkelig ikke at tale om den taabelige Forestilling, at Jøderne raader over det meste af Verdenskapitalen og over 95 % af Verdenspressen. Nu skulde en ~~en~~ dog vide, at Amerika raader over en ret betydelig Del af Verdenskapitalen, og at ingen Jøde kommer op, hvor Mænd som Rockefeller, Ford, og at f. Eks. i Tyskland

kun en eneste Jøde, Rothschildernes Arving, kan komme mellem de første, dog langt bag ved Folk som Krupp og Stinnes, og at den ene, Stinnes, raadede over en meget stor Del af den tyske Presse, Historien om Lemberg forekommer mig overhovedet kun at være en ny Roman, bygget paa den gamle Roman om et Møde i Krakau 1840, hvor Filantropen Moses Montefiore skulde have givet lignende umulige Raad, som nu skulde være bleven fremsat i Lemberg 1912. For Sikkerheds Skyld bemærker jeg kun, at Montefiore ikke har været i Krakau, og at der i 1840 ikke fandtes den paastaaede Rabbinerkongres. Men Usandhederne puises op, og alt gaar videre, og der tales om den uhyre Gevinst Krigen har bragt Jøderne, skønt den i Virkeligheden har medført en saadan Elendighed, at ingen Ofre, som bringes og bestandig maa bringes, er i Stand til i nævneværdig Grad at afhjælpe den frygtelige Nød i Østeuropa.

Men Steinsvik præciserer endelig en Gang og fortæller os, at Max Nordau paa Zionistkongressen i Basel 1903 i sin store Tale skulde have sagt, at der skulde komme en Verdenskrig, og at Storbritannien paa Fredskongressen skulde give Jøderne Palæstina tilbage. Jeg er den lykkelige Besidder af den stenografiske Beretning fra den nævnte Kongres og kan forsikre Fru S., at Nordau ikke med et Ord har udtalt sig, saaledes som hun har faaet det fra sine upaalidelige Kilder. Saa fortælles der fra Versailles-Konferencen, at Forhandlerne fra Landene enten selv var Jøder eller mer og mindre i Jødernes Ledebaand. Var det da om Jøder, der forhandlede paa den Kongres. Eller skulde Verden indrettes saadan, at det var Jøderne, der beherskede den? Saa har virkelig Clemenceau, Wilson og Lloyd George, der altsaa efter Fru Steinsviks Oplysninger enten var Jøder eller i jødisk Ledebaand, indrettet det ret daarligt, da f. Eks. Hindenburg og Stresemann ikke vides at vides at være af jødisk Et, heller ikke Ungarns Præsident Horty, der er en udpræget Jødefjende osv. Der tales om de tre Brødre Warburg fra Amerika, Frankrig og Tyskland, der der mødte som Delegerede. Heller ikke dette er sandt. Men Gud

forlade mig min slemme Synd, om jeg ikke tror, at det for Verdensfreden havde været bedre, om der havde eksisteret 3 saadanne Brødre, der hver for sig tro imod den Nation, som de tilhørte, ogsaa havde kunnet mødes i oprigtig Broderkærlighed. At de saa maaske senere havde maattet bøde med Livet, som Walter Rathenau maatte gøre det, efter at det var lykkedes ham at faa Frankrig i Tale, det havde de tre Brødre, om de havde eksisteret, formodentlig gerne baaret, om det havde kunnet lykkes dem at skabe Fred. Fred er nu engang det jødiske Haab, Haabet for Messias-tid. En Gang til præciserer Fru Steinsvik sin Anklage, igen ganske uheldig. Hun fortæller om Stiftelsen af Alliance israélite universelle og det Opraab, som den franske Advokat k Crémieux skal have udsendt i den Anledning. Her er det atter notorisk, jeg har Aktstykkerne i min Besiddelse ligesom Kongresberetningen, at Crémieux slet ikke var en af Stifterne af Alliance israélite universelle, og at det Opraab, som Antisemitterne har tillagt ham, er en lumpen Fordrejelse af et virkeligt Allianceoppraab. Desværre er det ogsaa ganske urigtigt, at denne Forening har Millioner af Penge. Den sidste Aarsberetning, Foreningen har udgivet, er fra 1913, og da var der ikke fuldt 30.000 Medlemmer. Senere slog jo Verdenskrigen den tyske Forbindelse helt itu, i England og Østrig havde man af forskellige Grunde organiseret Hjælpen til Skolevæsenet - thi det var forlængst blevet Alliance israélite universelles Hovedopgave - paa anden Maade.

Jeg skal ikke trætte Dem videre. Kun i Almindelighed tør jeg udtale mit Ønske om, at naar man vil tale eller skrive om jødiske Forhold, da søge Belæring paa rette Sted og ikke udelukkende hos udtalte Jødefjender. Vilde man kunne fortælle Sandheden om Norge, hvis man kun lod sig belære af Norges Fjender, om Kristendommen, hvis man kun hørte paa dem, der præker imod Kristendommen?

København d. 21 Maj 1925.

D. Simonsen.

(1) 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Haand, og en fransk-jødisk Friseurerloge har efter Fru Steinsviks Mening allerede 1912 givet Ordre til, at den østrigske Tronfølger skulde myrdes og dermed Verdenskrigen indledes. Det minder mig virkelig lidt om Historien om Frederik den Store, Konge af Preussen, skulde have sagt: Nu begynder vi paa Syvaarskrigen. Fru Steinsviks Kilde er formodentlig direkte eller indirekte en Bog af Dr. Wichtl, hvori denne Skreene forekommer mellem mange andre. Som Bevis for sin Paastand skal Dr. Wichtl bringe en Profeti af Sandsigerinden Madame de Thebes: ~~Det fortælltes ogsaa, at det tyske Storlogemøde skulde have anerkendt det øvertse Raad for de serbiske Frisurer, netop 4 Uger før ~~Kong~~ Mordet fandt Sted. Det har ikke hjulpet noget, at den tyske Storloge har meddelt, at ~~Kun~~ paa den omtalte Storlogemøde udelukkende var kristne til Stede. Wichtl blev ved sit, og da han døde for nogle Aar siden, var hans Død selvfølgelig "forud bestemt i de hemmelige jødiske Planer".~~

Og det var ikke blot i Paris og i Frankfurt, hvor ~~der om sagt udelukkende var kristne til Stede~~ at Jøderne satte Verdenskrigen i Scene, ja endog kaldte den med Navnet Verdenskrigen. Allerede i Lemberg 1912 skal der efter Fru Steinsviks Beretning have været en stor Jødekongres, hvor hele Historien var paa Dagsordenen. Det er meget muligt, at der i Lemberg i Aaret 1912 har været et eller andet Møde, enten det nu var et Møde af Rabbinnere eller af Skomagere, her i Danmark har vi jo hvert Aar saa og saa mange hundrede Møder af Løger, af Husmødre osv., men jeg kan atter med Bestemthed hævde, at der ikke har været holdt nogen stor Jødekongres, altsaa heller ikke nogen Kongres, hvor man gav Forskrifter om, hvorledes Jøderne skulde forholde sig for at berige sig under Verdenskrigen. Det lænner sig virkelig ikke at tale om den taabelige Forestilling, at Jøderne raader over det meste af Verdenskapitalen og over 95 % af Verdenspressen. Nu skulde enhver dog vide, at Amerika raader over en ret betydelig Del af Verdenskapitalen, og at ingen Jøde kommer op, ~~hvor~~ ^{hvor} ~~enda~~ som Rockefeller, Ford, og at f. Eks. i Tyskland

kun en eneste Jøde, ^{Th. W. P.} Rothschildernes Arving, kan komme mellem de første, dog langt bag ved Folk som Krupp og Stinnes, og at den ene, Stinnes, raadede over en meget stor Del af den tyske Presse, Historien om Lemberg forekommer mig overhovedet kun at være en ny Roman, bygget paa den gamle Roman om et Møde i Krakau 1840, hvor Filantropen Moses Montefiore skulde have givet lignende umulige Raad, som nu skulde være bleven fremsat i Lemberg 1912. For Sikkerheds Skyld bemærker jeg kun, at Montefiore ikke har været i Krakau, og at der i 1840 ikke fandtes den paastaede Rabbinerkongres. Men Usandhederne pudses op, og alt gaar videre, og der tales om den uhyre Gevinst Krigen har bragt Jøderne, skønt den i Virkeligheden har medført en saadan Elendighed, at ingen Ofren, som bringes og bestandig maa bringes, er i Stand til i ^{de} ~~den~~ ^{de} nævneværdig Grad at afhjælpe den frygtelige Nød i Østeuropa. ^{Ned: i de 20 år som i den 44:85 i de 1840}

Men Steinsvik præciserer endelig en Gang og fortæller os, at Max Nordau paa Zionistkongressen i Basel 1903 i sin store Tale skulde have sagt, at der skulde komme en Verdenskrig, og at Storbritannien paa Fredskongressen skulde give Jøderne Palæstina tilbage. Jeg er den lykkelige Besidder af den stenografiske Beretning fra den nævnte Kongres og kan forsikre Fru S., at Nordau ikke med et Ord har udtalt sig, saaledes som hun har faaet det fra sine upaalidelige Kilder. - Saa fortælles der fra Versailles-Konferencen, at Forhandlerne fra Landene enten selv var Jøder eller mer og mindre i Jødernes Ledebaand. ~~Var det da en Jøder, der forhandlede paa den Kongres. Eller skulde Verden~~ indrettes saadan, at det var Jøderne, der beherskede den? Saa har virkelig Clemenceau, Wilson og Lloyd George, der altsaa efter Fru Steinsviks Oplysninger enten var Jøder eller i jødisk Ledebaand, indrettet det ret daarligt, da f. Eks. Hindenburg og Stresemann ikke vides at vides at være af jødisk Et, heller ikke Ungarns Præsident Horthy, der er en udpræget Jødefjende osv. Der tales om de tre Bredre Warburg fra Amerika, Frankrig og Tyskland, der der mødte som Delegerede. Heller ikke dette er sandt. Men Gud

forlade mig min sleme Synd, og jeg ikke tror, at det for Verdensfreden havde været bedre, om der havde eksisteret 3 saadanne Brødre, der hver for sig tro imod den Nation, som de tilhørte, ogsaa havde kunnet mødes i oprigtig Broderkærlighed. At de saa maaske senere havde maattet bøde med Livet, som Walter Rathenau maatte gøre det, efter at det var lykkedes ham at faa Frankrig i Tale, det havde de tre Brødre, - om de havde eksisteret, - formodentlig gerne baaret, om det havde kunnet lykkes dem at skabe Fred. Fred er nu engang det jødiske Haab, Haabet for Messias-tid. || En Gang til præciserer Fru Steinsvik sin Anklage, igen ganske uheldig. Hun fortæller om Stiftelsen af Alliance israélite universelle og det Opraab, som den franske Advokat W. Crémieux skal have udsendt i den Anledning. Her er det atter notorisk, - jeg har Aktstykkerne i min Besiddelse ~~ligeaa Kongresberetningen,~~ - at Crémieux slet ikke var en af Stifterne af Alliance israélite universelle, og at det opraab, som Antisemitterne har tillagt ham, er en lumpen Fordrejelse af et virkeligt Allianceopraab. Desværre er det ogsaa ganske urigtigt, at denne Forening har Millioner af ~~Medlemmer~~. Den sidste Aarsberetning, Foreningen har udgivet, er fra 1913, og da var der ikke faldt 30.000 Medlemmer. Senere slog jo Verdenskrigen den tyske Forbindelse helt itu, i ~~England og~~ Østrig havde man af forskellige Grunde organiseret Hjælpen til Skolevæsenet - thi det var forlængst blevet Alliance israélite universelles Hovedopgave - paa anden Maade.

Jeg skal ikke trætte Dem videre. Kun i Almindelighed tør jeg udtale mit Ønske om, at naar man vil tale eller skrive om jødiske Forhold, da søge Belæring paa rette Sted og ikke udelukkende hos udtalte Jødefjender. Vilde man kunne fortælle Sandheden om Norge, hvis man kun lod sig belære af Norges Fjender, ~~og~~ om Kristendommen, hvis man kun hørte paa dem, der præker imod Kristendommen?

København d. 21 Maj 1925.

D. Simonsen.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk